

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

โลกนี้ไม่มีอะไรสมหวัง

ก่อนจ้งหัน

เราอยากพบอยากเห็นพี่น้องชาวไทยซึ่งเป็นชาวพุทธ ได้หันหน้าเข้าสู่ธรรมสู่อาราม
เข้าสู่วัดวาอารามที่มีศีลมีธรรมพอประมาณ ไม่อยากให้ตื่นนอนแล้วก็ตื่นไปไม่มีหลักมี
เกณฑ์ ไม่มีฝั่งมีฝ้า ตายแล้วจมไปเลยๆ เราไม่อยากพบอยากเห็น พุทธศาสนาของ
พระพุทธเจ้าเลิศเลอสุดยอดแล้ว ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ถอดออกจากหัวใจนี้
ประกาศเลย พวกบุตรพวกคุณมันก็มาเห่าว่า อวดอุตริมนุสธรรมอย่างนั้นอย่างนี้ มุตรคุณ
เต็มหัวใจมันไม่ได้ดู มันไปเห่าทองคำทั้งแท่ง ท่านทั้งหลายฟังให้ดีคำนี้ละ พูดเรื่องของดิบ
ของดีนี้ไม่ได้นะ พวกบุตรพวกคุณมันเห่า เพราะมีแต่บุตรแต่คุณเต็มโลกเต็มสงสารเต็ม
หัวใจของสัตว์โลกนั้นแหละ หาความดิบความดีไม่มีเลย

พอพูดเรื่องความดิบความดีจากท่านผู้ปฏิบัติดีตั้งพระพุทธเจ้าเป็นต้น มาแสดงแก่
โลก โลกไม่ยอมรับ มันหนาขนาดนั้นนะโลกเรา จะทนเผาไหม้อยู่นี้ตั้งกับตั้งกับปี มันไม่
เข็ดไม่หลาบไม่กลัว กล้าหาญชาญชัยเสียด้วย ถ้าเรื่องของดิบของดีที่จะจุดจะลากออกจาก
พื้นจากไฟจากนรกอเวจีทั้งเป็นทั้งตาย ทั้งมนุษย์ทั้งเมืองผีนี้มันไม่อยากจะสนใจนะถ้าเป็น
เรื่องอรรถเรื่องธรรม

ท่านทั้งหลายมานี้ให้พากันสังเกตพิจารณา อย่ามาเดินๆ ด้านๆ มาเที่ยววัด
เที่ยววาเที่ยวสนุกสนาน เราเคยดูเสมอนะ ยิ่งไม่ใช่เวล่ำเวลา เวลาค่ำเช้าๆ ไหลมาเที่ยว
เตร็ดเตร่ มันเรื่องอะไร สถานที่ไม่ใช่สถานที่เที่ยวเล่นเที่ยวเตร็ดเตร่เที่ยวเพลิดเพลิน
เป็นสถานที่สะอาดหาอรรถหาธรรม บางที่เราดูเอา ไล่ไปแล้วก็ดูพร้อมด้วยนะ ไม่อยาก
พบอยากเห็น ท่านทั้งหลายมาสู่ธรรมให้พิจารณาบ้าง อย่าเห็นธรรมเป็นกอง
มุตรกองคุณ แล้วเห็นบุตรเห็นคุณเป็นทองคำทั้งแท่ง มันจะจมกันหมด

เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองพุทธ น่าจะได้มีสติตั้งบ้าง ทำไมจึงไม่พากันคิดกันอ่านบ้าง
นี่เราจนจะตายแล้ว พูดนี้ท่านทั้งหลายว่าดูหรือ พิจารณาซิ พูดด้วยความเมตตาสงสาร
ขอให้คิดให้อ่านบ้างเถอะ หัวใจดวงนี้เลิศเลอสุดยอดถ้าเอาของดิบของดีเข้าเสริม ของชั่ว
ไม่ตีปิดออกๆ สิ่งใดที่ไม่ดี เพราะความเลวสุดยอด ความทุกข์สุดยอด อยู่ที่หัวใจของสัตว์
ความดีสุดยอดก็อยู่ที่หัวใจของสัตว์ ให้คัดเอาความไม่ดีทั้งหลายออก เอาตั้งแต่ความดีเข้า

สู้ใจ จะเป็นสิริมงคลทั้งที่เป็นอยู่และตายไป อยู่กับจิตนั้นแหละเป็นผู้จะรับเคราะห์กรรมทั้งหลาย ไม่อยู่ที่ไหน

อย่าไปตื่นเหมมตื่นหมอกตื่นดินฟ้าอากาศที่ไหน ๆ ไม่ใช่สถานที่ควรตื่น เพราะไม่ใช่สถานที่ให้สุขให้ทุกข์แก่สัตว์โลก ยิ่งกว่าหัวใจที่กำลังตื่นอยู่เวลานี้ มีตั้งแต่สิ่งหลอกหลวงเข้ามาหลอกหัวใจ ใจก็ยิ่งตื่น ตื่นไปเท่าไรก็เตลิดเปิดเปิงไม่ได้หลักได้เกณฑ์ เหมือนอย่างที่เขาว่ากระต่ายตื่นตูมนั่นแหละ พวกเรานี้พวกกระต่ายตื่นตูม คนนั้นก็ตื่นคนนี้ก็ตื่น หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ วิ่งไปจนกระทั่งไปถึงพญาราชสีห์ พญาราชสีห์ตวาดเอาไว้ วิ่งมาอะไรกัน ก็ว่าฟ้าถล่ม ๆ ฟิงซิฟ้าถล่ม

กระต่ายมันนอนหลับอยู่ใต้ต้นตาล แล้วมะตูมมันหล่นลงใส่ก้านตาลตูมตามลงมา กระต่ายกำลังหลับ พอมะตูมตกใส่ก้านตาลเปรี้ยงปร้าง มันนึกว่าฟ้าถล่มก็ไปเลยทีเดียว ไปก็มีแต่บอกฟ้าถล่ม ๆ สัตว์ตัวไหนมีเท่าไรได้ยินว่าฟ้าถล่ม ๆ ก็วิ่งตามมัน ขาหักขาขาดวิ่งไปเรื่อย ๆ พวกเรานี้พวกขาหักขาขาด นั้นยังตื่นะถูกพญาราชสีห์ตวาดเอาไว้ วิ่งไปไหน ๆ ก็ว่าฟ้าถล่ม อย่าด่วนไป ไหนฟ้าถล่มยังง ไล่ให้พาไปดูสถานที่ฟ้าถล่ม ไล่กระต่ายนั้นแหละตัวพาให้ฟ้าถล่ม หลอกโลก ครั้นไปดูแล้วมีแต่มะตูมหล่นใส่ก้านตาล

อันนี้ก็เหมือนกัน ไปที่ไหนมีแต่ฟ้าถล่ม ๆ ตื่นนั้นตื่นนี้ ใครต่อใครอยู่ที่ไหนตื่นกัน มีแต่ฟ้าถล่ม ๆ แล้วใครจะเตือนใครจะตวาด ราชสีห์คือใคร ก็คือศาสนธรรมอันล้ำเลิศของพระพุทธเจ้านั้นแล นี่ตื่นหรือยังพวกเรา หรือจะว่าฟ้าถล่มไปเรื่อยเหอ ให้พากันพิจารณานะคำนี้ มีแต่พวกฟ้าถล่มทั้งนั้นแหละ กระต่ายตื่นตูม ๆ ตื่นกันไปไม่ได้หลักได้เกณฑ์อะไร ให้อึดชิหลักธรรม พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ให้อึดเข้าสู่ที่ใจ พุทโธ ๆ เพียงเท่านั้นก็กระเทือนใจ กระเทือนพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ นี่ละธรรมะของราชสีห์เป็นอย่างนี้ เราจะรู้เนื้อรู้ตัวนะ ถ้าธรรมะฟ้าถล่มแล้วตายหมดเลย พวกนั้นพวกกิเลสพวกฟ้าถล่ม ตายเลย ไม่มีเซตมีแดน ให้พากันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นเสียก่อน ขอฝากฟ้าถล่มไปกับทุกคน ๆ ว่าผู้ที่หักห้ามฟ้าถล่มพอได้สติตั้งบ้าง คืออะไร ก็คือธรรม คือพุทธศาสนา จำเอาไว้นะ เอละให้พร

หลังจั้งหัน

(เนื่องในวันคล้ายวันเกิดของคุณวิชาดา วงศานิตย์ เจ้าของสถานที่ปฏิบัติธรรม บ้านธรรมวารี อ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา และเจ้าของบริษัทรอยัล เรนโบว์ นำคณะลูกศิษย์จากกรุงเทพของหลวงปู่สังวาลย์ เขมโก และหลวงพ่อสอนอง กตปุญโญ มาถวายทองคำ ๑ กิโลกรัมครับ) เออ พอใจ ๆ มันต้องให้ฟ้าดินถล่มอย่างนี้ซิ อันนี้เป็นมงคลฟ้าดินถล่มอย่าง

นี่ นี่ละที่ว่าทองคำน้ำไหลซึมเป็นอย่างนั้นละ ค่อยซึมเข้ามา วันนี้ตุ้มตาม มันน่ากระต่ายตื่น มันก็ต้องตื่นซิ ตุ้มตามเลย นึกว่าฟ้าดินถล่ม ได้ทองคำตั้งกิโล ของเล่นเมื่อไร เรายังพยายามจะให้ได้ทองคำเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะทองคำในคลังหลวงของเรามีน้อยมาก เมื่อเป็นโอกาสอันดีงามอย่างนี้ก็ควรจะได้ทองคำเข้าสมทบกัน ๆ

ที่พูดเมื่อเช้านี้เรื่องกระต่ายตื่นตุ้ม เราตั้งแต่เป็นนักเรียน ทุกวันนี้มีหรือเปล่าไม่รู้ หนังสืออย่างนี้ ยังมีอยู่หรือ (มีเป็นบางเรื่องเจ้าค่ะ) ตั้งแต่เราเรียนหนังสือเป็นนักเรียนอยู่ เราไปเห็นหนังสือเล่มนี้มันก็จำได้ เวลาไปบวชไปเจอเอาในคัมภีร์ โอ้ย มันอยู่ในคัมภีร์ หนุนนะ ท่านเอาออกจากธรรมในคัมภีร์มาสอนพวกครูพวกนักเรียนอะไร จึงได้รู้ อันนั้นให้ชื่อว่าธรรมจริยาอะไรต่ออะไร นิทานอีสป เวลาเราเป็นนักเรียนเราก็อ่าน ๆ อ่านไม่ได้สนใจอะไรละประสาเด็ก เวลาบวชแล้วนี่เรียนหนังสือจึงไปเจออยู่ในคัมภีร์ ๆ ไม่ใช่บ่อย ๆ อยู่ในคัมภีร์ ท่านถอดออกมาสอนประชาชน สอนเด็ก สอนครู นักเรียน มันเป็นสาระทั้งนั้น ๆ แต่ก่อนเราเป็นเด็กไม่เห็นมีอะไร พอเป็นผู้ใหญ่ไปเห็นอยู่ในอรรถในธรรม จึงว่า โอ้ย มหาสาระ ท่านเอาออกไปสอนคน

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายสนใจทางด้านจิตตภาวนา ให้ได้เด่นชัดในหัวใจเรามากหน่อย โลกอันนี้จะเรียบราบไปหมดเมื่อธรรมได้ไหลขึ้นที่หัวใจ โลกที่เป็นพื้นเป็นไฟจะยุบยุบไปหมด ขอให้ธรรมได้ปรากฏขึ้นในใจ เท่ากับน้ำดับไฟ พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้นละ น้ำดับไฟ ธรรมได้ปรากฏขึ้นแล้ว ๆ ในโลก ตรัสรู้อันนี้เพียงพระองค์เดียว พวกรุกขเทวดา อากาศเทวดา ภูมมเทวดา จนกระทั่งถึงจาตุม เทวโลก โลกที่อยู่ของเทวดา ตั้งแต่ชั้นจาตุม ไปถึงท้าวมหาพรหม พรหม ๑๖ ชั้น ชั้นเทวโลกก็คือ จาตุมขึ้นไปหาปริณิมิตวสวัตดี เป็นชั้นที่ ๖ จากนั้นก็เป็นพรหมโลก ๑๖ ชั้น บอกกระเทือนกันอย่างรวดเร็วว่า ธรรมอันเลิศเลอ ของวิเศษได้เกิดขึ้นแล้ว ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว ตั้งแต่พวกเทวดากระเทือนขึ้นไปถึงพรหมโลกในขณะเดียวกัน และกระเทือนไปถึงหมื่นโลกธาตุ เราจะว่าโลกธาตุนั้นน้อยหรือ มีถึงหมื่นโลกธาตุ ของน้อยเมื่อไร กระเทือนทั่วกันหมดในขณะเดียวกันนั้น ธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวกระเทือนทั่วไปหมด เป็นของเล่นเมื่อไร

ลองให้ได้ปรากฏกับใจของเราดูซิจะเป็นอย่างไร ใจดวงนี้เคยคลุกเคล้ากันกับมูตรกับคูด ของสกปรกรกรุงรัง เป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ตัวเองมาตั้งกับตั้งกัลป์ หลายกับหลายกัลป์ ยังไม่สิ้นสุดนะ ถ้าเป็นแบบกระต่ายตื่นตุ้มนี้จะไม่สิ้นสุด ขาหักขาขาดตีนกันไป สัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ตื่นกัน ทั่วโลกดินแดนนี้เท่ากับสัตว์โลก เรียกว่าสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ตื่นกัน

ทั่วโลก ด้วยอำนาจของกระต่ายตัวเดียว อวิชชาปุจฉยา สงฺขารา ครอบหัวใจสัตว์โลกนั้น ละ มันเอาให้กระต่ายตื่น

กระต่ายตื่นตูม มันนอนเพลินละชิ กระต่ายนอนอยู่ใต้ต้นตาล รือมาอีกทีหนึ่งนะ กระต่ายนอนอยู่ใต้ต้นตาล ข้างต้นตาลมีต้นมะตูมอยู่ต้นหนึ่ง ผลมะตูมหล่นลงมาถูกก้านตาลตุมตามลงมา กระต่ายกำลังนอนหลับเพลินอยู่ตามครวัไฟในวัดในเวลานี้แหละ ไม่ใช่ตัวเดียวนะกระต่าย มันมากมาย มันตื่นกันละที่นี้ ตุมตามลงมาก็นึกว่าฟ้าถล่ม ก็แผ่นเลย กระต่าย เป็นอะไรวังอะไร โอ้ย ฟ้าถล่ม ทางนั้นนึกว่าฟ้าถล่มก็ไปด้วยกันเลย ล้มระนาวไปเลย จนกระทั่งไปถึงพญาราชสีห์

พญาราชสีห์ก็คือพระพุทธเจ้า โก นุ หาส โภ กิमानุโท? นิจุจํ ปชฺชลิเต สติ อนุธกาเรน โอนทุธา ปทีปี น คเวสธ. เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันเป็นฝันเป็นไฟเผาไหม้โลกมาตั้งกัปตั้งกัลป์จนกระทั่งถึงปานนี้แล้ว พวกท่านยังหัวเราะรื่นเริงหาอะไร ทำไมจึงไม่เสาะแสวงหาที่พึ่ง เพราะอำนาจแห่งความมืดบอดมันปิดบังมา อนุธกาเรน โอนทุธา มันปิดบังหัวใจให้พากันตื่นตลอดเวลาไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย ธรรมท่านกระตุก ธรรมพระพุทธเจ้ากระตุก ทำไมจึงไม่เสาะแสวงหาที่พึ่ง เมื่อไรจะรู้เนื้อรู้ตัว ธรรมเตือนขึ้นมาเหมือนพญาราชสีห์ให้มาดู ครั้นเข้ามาแล้วก็มาเห็นมะตูมลูกหนึ่งหล่นใส่ก้านตาล กระต่ายมันก็นอนอยู่ นั้น ก็มาจบที่กระต่ายตื่นตูมตรงนั้นแหละ คั่นลงไปหาวิชาตัวนี้แล้วได้เหตุมันเลย ไม่ใช่ฟ้าถล่มที่ไหน มันจากอันนี้แหละพูดง่าย ๆ มะตูมตุมตามลงมาตื่นกัน

ให้พากันเสาะแสวงหาความสมหวังนะ ในโลกนี้ไม่มีอะไรสมหวัง เราอาศัยไปชั่วกาลชั่วเวลาชั่วชีวิตของเรา คนทุกข์คนจนคนมั่งมีศรีสุข ฐานะสูงต่ำประการใด ก็ตื่นลมกันไปอย่างนั้นแหละ ให้ฟังเสียงธรรมนะ เสียงธรรมจะเป็นเสียงราชสีห์หรืออะไรก็แล้วแต่จะพิจารณา มันเป็นอยู่อย่างนี้กระเทือนทั่วโลกดินแดน ให้สัตว์โลกทั้งหลายได้ตื่นกันเหมือนกระต่ายตื่นตูมวังอยู่นี้ ธรรมะมากระตุกเอา โก นุ หาส โภ กิमानุโท? ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันเป็นฝันเป็นไฟเผาไหม้สัตว์ทั้งหลายอยู่นี้ทั่วโลกดินแดน เพราะความมืดบอดของตนตลอดเวลา มา แล้วพวกท่านทั้งหลายยังรื่นเริงบันเทิงกับมันอยู่หรือ ทำไมจึงไม่เสาะแสวงหาที่พึ่ง นั่นท่านบอก แสวงหาศีลหาธรรม ที่จะสมหวังอยู่ในจุดนั้นนะ

ศีลธรรมเท่านั้นจะทำให้โลกสมหวัง นอกนั้นมีแต่เรื่องกระเทือนทั่วโลกดินแดนเป็นกระต่ายตื่นตูมไปตาม ๆ กัน ขาหักขาขาดก็ไม่เข็ดไม่หลาบ ไม่รู้เนื้อรู้ตัว คือกิเลสหลอกหลวง สัตว์โลกให้ตื่นไปเรื่อย ๆ เอาธรรมเข้าไปจับบีบ ใจตัวมันพาตื่นนี้ มันตื่นอยู่ตลอดเวลาทั่วโลกดินแดน มีแต่ใจดวงเดียวมันเที่ยวหลงไปหมดยึดไปหมด แบกไปหมด หามไปหมด

เอาไฟเผาหัวอกตัวเองตลอดเวลาไม่รู้ตัวเลย นี่เรียกว่าไฟ แล้วเอาน้ำดับไฟ คือธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วให้ย้อนเข้ามาดูหัวใจที่มันวุ่นออกไปทั่วโลก ใจดวงเดียวนี้นะ พอเราดูใจนี้แล้วเราจะเห็นกระแสของใจที่ออกทั่วโลกดินแดน มีแต่เรื่องความลุ่ม ความหลง เพลิดเพลินรีนเริงบันเทิง ไม่รู้เนื้อรู้ตัวทั้งนั้นทั่วโลกดินแดน พอเราตั้งใจภาวนาจ่อจิตเข้าไปตรงนี้ นั่นละมหาเหตุอยู่ตรงนั้น เรื่องกิเลสมันก่อไฟก่อไฟ ความเปลิดความเพลิน ลุ่มหลง อยู่ในนั้นหมด

พอธรรมจ่อเข้าไปก็เห็นแล้วที่นี้ พอเห็นแล้วก็ระงับดับไฟ เอา ดับลงด้วยอารมณ์ภาวนาที่แรก ใครจะเอาภาวนาบทใดก็ได้แล้วแต่ เช่น จ่อจิตลงไปแล้ว จิตไม่มีที่ยึดมันจะไขว่คว้าอีกนะ เราต้องเอาธรรมให้ยึด เช่น คำบริการม พุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ คำบริการมบทใดที่ถูกกับจริตนิสัยของตนแล้ว ให้นำธรรมบทนั้นเข้ามาบริการม มีสติกำกับอยู่กับใจตัวเอง ไม่ให้มันคิดยุ่งเหยิงวุ่นวายไปภายนอก ให้คิดอยู่กับคำบริการมของตนด้วยความมีสติ ให้ทำอย่างนี้ไปทุกวัน

ที่นี้จิตเมื่อเวลาได้รับการบำรุงรักษาด้วยสติ และมีคำบริการมครอบเอาไว้ รักษาภัยไม่ให้มันออกไปหาภัย หาพินหาไฟ จิตจะค่อยสงบเข้ามาๆ นี่ละเรื่องราวกระแสของจิตที่ส่งออกไปข้างนอกจะสงบตัวเข้ามาๆ เพราะน้ำดับไฟ คำบริการม มีสติเป็นสำคัญครอบไว้ นั้นแล้วจะเป็นน้ำดับไฟ จิตใจจะค่อยสงบเข้ามาๆ พอสงบเข้ามาเราจะเห็นความแปลกประหลาดเกิดขึ้นที่จิตใจนะที่นี้ แต่ก่อนเห็นแต่กิเลสออกเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตัวเอง ที่นี้จะเห็นของแปลกประหลาดคือน้ำดับไฟได้แก่ธรรม ความสงบเย็นใจ ความสว่างไสวภายในใจ จะเกิดขึ้นจากการภาวนาของเรา

ที่นี้จะมีความแปลกประหลาด ใจดวงนี้พิสดารมากนะ พิศดารมากทีเดียว ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชายใจไม่มีเพศ ไม่มีวัย ความทุกข์รับได้ด้วยทั้งหมด ความสุขรับได้ด้วยทั้งหมด เพราะฉะนั้นกิเลสใจจึงรับได้ ธรรมใจจึงรับได้เช่นเดียวกัน ที่นี้เราเอาธรรมเข้าไปเป็นน้ำดับไฟ ภาวนาให้จิตใจเราค่อยสงบตัวเข้ามาๆ พอสงบตัวเข้ามาสู่จุดต้นเดิมของมันที่เกิดเหตุทั้งหลายนั้นแล้วจิตจะสงบลงที่นั่น

พอจิตสงบแล้วจะเห็นคุณค่าของใจขึ้นในเวลานั้นทีเดียว แต่ก่อนไม่เห็น เห็นแต่ความติดความดันเป็นพินเป็นไฟ ที่นี้กลับมาเห็นน้ำดับไฟคือความสงบใจ เย็นสบายๆ จากนั้นจะแสดงความสว่างไสว ความอัศจรรย์ขึ้นมาที่ใจ แล้วที่นี้เราหาความสุขทั้งโลกทั่วโลกธาตุนี้เราไม่เจอที่ไหน คราวนี้เริ่มเจอแล้ว นั่น เจอความสุขนี้แล้ว เจอความแปลก

ประหลาดอัศจรรย์อยู่ที่นี้เอง อยู่ที่พื้นไฟเกิดจากกิเลส พอระงับกิเลสคือพื้นคือไฟลงไป แล้วด้วยน้ำดับไฟ ใจจะมีความสงบเย็นขึ้นภายในตัวเอง

ความสงบของใจตามแต่จริตนิสัยของแต่ละรายๆ ไม่เหมือนกัน สงบแปลก ประหลาดอัศจรรย์หลายแง่หลายมุม หลายสันพันคมอยู่ในธรรมนั้นหมด เมื่อเราจับอันนี้ได้แล้วเราจะค่อยรู้เรื่องความหลอกลวงของตัวเองที่ออกไปจากใจ ไปคิดหลอกลวงตัวเอง แล้วย้อนเข้ามาที่นี้ ใจของเราจะสงบเย็น ที่นี้ความสุขเห็นแล้วเจอแล้วๆ เรื่องทั้งหลายข้างนอกมันจะหัดตัวเข้ามาหมด มันจะปล่อยเข้ามาๆ ยึดธรรมยึดเท่าไรยิ่งมีความสุข ความสำราญบานใจ ความแปลกประหลาดอัศจรรย์ยิ่งขึ้นๆ ยึดมากเท่าไรยิ่งแน่นหนามั่นคง เห็นแล้วที่นี้แดนพิเศษเห็นแล้ว เห็นที่ใจด้วยอำนาจจิตตภาวนา นี้เราพูดเพียงย่อๆ นะ

ที่นี้เวลาเราภาวนาจิตของเราเป็นอย่างนี้ วันใดก็ตามเราอย่าไปคำนึงคำนวณถึงวัน คินปีเดือน ให้กำหนดกฎเกณฑ์อยู่กับคำภาวนา ให้อยู่ที่นั่น ไม่ต้องคิดว่าจะเอามรรคเอาผล เอานิพพาน ที่ไหนไม่ต้องคิด ให้อยู่กับคำบริกรรม นี่คือต้นเหตุอยู่ที่นี้ เมื่อคำบริกรรมกับจิตสืบเนื่องกันไปโดยลำดับแล้วธรรมจะปรากฏขึ้นที่นั่น ความสงบเย็นใจ ความสว่างไสว ความรื่นเริงในธรรมไม่ได้เหมือนรื่นเริงในโลกนะ รื่นเริงในโลกทำให้คนเดือดร้อน วุ่นวายไปมากต่อมาก แต่ความรื่นเริงบันเทิงในธรรมนี้มีแต่ความสุข ความเบาใจไปเรื่อยๆ สว่างไสว แปลกประหลาดอัศจรรย์ จิตก็เกาะยึดเรื่อยเข้าไป นี้เรียกว่าน้ำดับไฟ

ให้พากันดูหัวใจตนเองด้วยจิตตภาวนาบ้าง โลกทั้งโลกไม่มีใครดูจิตใจนะ ถ้าไม่ใช่ธรรมพระพุทธรเจ้ามากระตุกว่า โโก นุ หาส โภ กิมานนุโท อย่าพากันเพลิดเพลिनรื่นเริงบันเทิงเกินเหตุเกินผล ให้อ่อนเข้ามาดูหัวใจตนเองบ้าง ตัวนี้เป็นตัวเหตุอันสำคัญที่ก่อไฟ ก่อไฟเผาท่านทั้งหลาย ความหมายว่าอย่างนั้น ให้อูตัวนี้ แล้วจิตจะสงบเย็นลงไป พอเย็นขึ้นไปมากเข้าๆ สว่างขึ้น สุดท้ายครอบโลกธาตุจิตดวงนี้นะ เป็นความสว่างไสว ความแปลกประหลาดความอัศจรรย์ครอบโลกธาตุเลย

ตั้งแต่ก่อนกิเลสครอบหัวใจ มีแต่พิษอำนาจของกิเลสครอบโลกธาตุ ไฟจึงเผาโลกทั่วดินแดน ที่นี้พอธรรมเกิดขึ้นเป็นน้ำดับไฟ ความเย็นฉ่ำของธรรมนี้จะกระจายออกไป ครอบโลกธาตุเหมือนกัน นั่นละพระพุทธรเจ้าตรัสรู้ปั้งขึ้นมาเท่านั้น เทวบุตรเทวดา อินทร์พรหม รู้หมดๆ ในขณะที่เดียวกัน หมื่นโลกธาตุฟังซิ ได้เกิดความแปลกประหลาดอัศจรรย์ใจขึ้น ในขณะที่พระพุทธรเจ้าตรัสรู้ในเวลาเดียวกันหมด นั่นละธรรมเกิดแล้วเกิดที่ใจนะ

โลกนี้ร้อนทั่วแดนโลกธาตุ กระทบอยู่โดยหลักธรรมชาติ แต่โลกไม่ตื่นตัว ไม่รู้ตัว จึงเหมือนกับหลับตลอดเวลา เวลาธรรมได้ปรากฏขึ้นในใจแล้วตื่นตัว มองไปที่ไหนๆ ตา อันเก่า หูอันเก่า ใจอันเก่า ที่นี้พลิกเหมือนพลิกอันเก่าออกหมด เปลี่ยนใหม่ขึ้นมา ใจเย็นสบาย นี่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ พระสงฆ์สาวกท่านตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ที่ใจดวงเป็นฟืนเป็นไฟมา แต่ก่อนนั้นแหละ กลายเป็นน้ำดับไฟขึ้นมา เย็นฉ่ำ ตรัสรู้นี้หมายความว่าไฟดับโดยสิ้นเชิง เหลือแต่น้ำที่เย็นฉ่ำ อมตะมหานิพพาน เย็นอยู่ที่ใจ

นี่พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านสอนโลกด้วยความเย็นฉ่ำในใจของท่าน สอนโลกด้วยความอัศจรรย์ สอนโลกด้วยบรมสุข ในโลกที่เต็มไปด้วยไฟด้วยไฟ พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านไม่เป็นฟืนเป็นไฟ ท่านสอนโลกด้วยความรื่นเริงบันเทิงภายในธรรมที่สุด ยอดแล้ว ให้พากันจำ ให้ไปภาวนาบ้างนะ นี่หลวงตาจวนจะตายแล้วรีบสอนๆ ท่านทั้งหลายอย่ามาสำคัญมั่นหมายกับกิริยาท่าทาง ที่แสดงออกหนักเบาเล็กน้อย เหมือนว่า ตูมตามๆ อย่างนั้น ธรรมนี้ตูมตามไม่ได้เหมือนฟ้าดินถล่มของกิเลสนะ ฟ้าดินถล่มของกิเลสชาหักขาชาติ ธรรมะตูมตามออกมาเรียกว่าต่อแข่งต่อขาให้ เข้าใจไหม เย็นใจเย็นฉ่ำ

กิริยาของธรรมออกมามีหนักมีเบา เป็นพลังของธรรม เช่น พลังของธรรม ออกมาหนัก เหมือนอย่างว่าดูคำว่ากล่าว ว่าวาม เต็ด เป็นลักษณะเด็ดๆ เผ็ดๆ ร้อนๆ เป็นฟืนเป็นไฟ ความจริงเป็นน้ำดับไฟ ให้จำเอานะ ให้พากันไปปฏิบัติบ้าง ชาวพุทธเราทั้งประเทศไทยไม่มีใครสนใจกับน้ำดับไฟ คือดูหัวใจตนเองด้วยจิตตภาวนาบ้างเลยนี้มันเกินไปนะ ขอให้ดูตรงนี้ เรื่องราวทั้งหลายจะระงับดับลงด้วยดีๆ ส่วนรวมก็ระงับ ถ้าต่างคนต่างมีธรรมแล้วโลกนี้จะไม่ร้อนไม่รุ่มไม่ร้อน เผากันทั้งเป็นทั้งตายเลยละ จะสงบลงๆ ถ้ามีธรรม เขาก็มีธรรม เรามีธรรม ต่างคนต่างมองเห็นออกเห็นใจซึ่งกันและกัน เมื่อเห็นใจเราเห็นใจเขา มาเทียบเคียงกันแล้วใจดวงนี้มีความรู้สึกอย่างเดียวกัน ต้องคิดถึงใจเขาใจเรา คนเราเฉื่อยความสุขให้กันได้นะ ไม่เอาแต่ไฟเผากันๆ อยากให้ได้สมมักสมหมายมันมีแต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้ทั้งเขาทั้งเรา ไม่ดีเลย ให้พากันจำเอานะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันจันทร์ที่ 25 ต.ค.47

จำต้องนำความจริงมาตีแผ่ !!

มีพระผู้ใหญ่ที่ผมเคารพนับถือฝากคำเตือนมาถึงผมว่า “ขอเถอะ อย่าไปแต่ต้อง พระผู้ใหญ่ท่านนี้เลยบารมีของเราไม่ถึงท่านดอก เว้นๆ เสียได้ก็จะดี” กับหลวงพี่อีกรูปหนึ่งก็บอกว่า “ขอบิณฑบาตเถอะ อย่าไปแต่ต้องท่านเลยจะเป็นบาปแก่ตัวเองเปล่าๆ ถึง

จะผิดถูกอย่างไรก็ปล่อย ๆ ท่านไปเถอะ” คำเตือน คำขอ ดังที่กล่าวทำให้ผมต้องเกิดความระงับยับยั้งใจไว้เสมอ

ไม่ยากแต่ต้องเลยจริง ๆ !

ผมเหมือนกับเดินอยู่บนทางสองแพร่ง

ทางหนึ่งสู่รกรอวจี ทางหนึ่งสู่ภพภูมิชั้นสูง เป็นใครใครก็ต้องเลือกไปอยู่ในภพภูมิที่สูงกว่า ตายแล้วต้องการไปอยู่ในภพภูมิที่เป็นสุขเป็นทิพย์ด้วยกันทั้งนั้น

หวนกลับมาคิดถึงตนเองว่าเราเป็นใคร? เรากำลังทำหน้าที่อะไรให้แก่สังคม ประเทศชาติ เอ้อเรานี้ทำหน้าที่เป็นสื่อสายศาสนาและวัฒนธรรมนี่นะ ! แล้วเราทำหน้าที่ของเราได้ดีหรือยัง ? นำข้อมูลที่เป็นจริงมาเสนอต่อท่านผู้มีอุปการคุณหรือเปล่า ? หรือว่าขายข้อมูลเท็จ ! บิดเบือนข้อมูลให้ผิดจากความเป็นจริง เทียบปล้นปลอกหลอกหลวงเขากินไปวัน ๆ !?

ละเว้นการเสนอพฤติกรรมของพระชั่ว คนชั่ว และเลือกเสนอแต่เนื้อหาที่ดีเพื่อรับประโยชน์จากศุขทานที่พระชั่ว คนชั่ว โยนมาให้ใช้อย่างนั้นหรือ

เราจะรักษาไว้ซึ่งสังคมประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือว่าจะรักษาไว้ซึ่งพระชั่ว คนชั่ว ที่เบียดบังเอาประโยชน์ส่วนรวมของสังคม ประเทศชาติ ศาสนา มาเป็นของตน กลุ่มพวกของตน ?

เมื่อพิจารณาแล้ว เราเลือกเป็นผู้บริสุทธิ์จะดีกว่า เพราะเราเชื่อว่าการทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต กระทำอย่างตรงไปตรงมา พระชั่ว คนชั่ว ก็ต้องว่าไปตามความชั่วที่เป็นจริง พระดี คนดี เราต้องเสนอความดีให้สังคมได้รับรู้ความเป็นจริง มันถึงจะถูกต้อง

เพราะเรามีหน้าที่เป็นสื่อ เชื่อว่าทุกท่านผู้เสียเงินซื้อหนังสือพิมพ์เพื่อเสพข่าวสารก็ต้องการรับทราบความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับสังคมด้วยกันทั้งนั้น

พระดี คนดี ก็จะมีกำลังใจในการทำความดีให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไปเพื่อผลดีต่อสังคม

พระชั่ว คนชั่ว ก็จะมีกำลังใจในการทำความชั่ว เช็ดขยาดจากการทำความชั่ว เพราะหากทำความชั่วแล้ว ก็จะถูกนำมาตีแผ่ให้เกิดความเสื่อมเสียไปทั้งโคตรเหง้าวงศ์ตระกูล

ดังนั้น ผมจึงเชื่อฟังคำตักเตือนของพระผู้ใหญ่ที่ผมให้ความเคารพนับถือกับหลวงพี่องค์นั้น ครึ่งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งขอให้ผมได้ทำหน้าที่โดยสุจริตของผมนะครับ ขอผมทำหน้าที่ทดแทนคุณแผ่นดินบ้างเถอะครับ ถ้าจะให้เห็นแก่สินจ้างรางวัล หรือให้เห็นแก่

หน้าตาของผู้ที่มีความละโมภโภมากเสียแล้ว อนาคตของสังคมประเทศชาติและพุทธศาสนาต้องถึงกาลย่ำแย่

ความชอบธรรมในสังคมสมัยยุคปัจจุบันแทบจะสิ้นสูญไปแล้ว เมื่อมาพิจารณาถึงสถานการณ์กรณีสังฆบาลหลวงพ่เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่พุทธโสธร ฟังธงได้เลยว่า ขาดความชอบธรรมอย่างสิ้นเชิง

มือผู้คืบหนึ่ง หลวงพ่เจ้าอาวาสเข้าไปกราบขอความเมตตาต่อเจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าฟัง เมื่อสดับแล้ว เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเอ่ยด้วยเมตตาว่า “น่าสงสาร น่าเห็นใจนะ วันนั้นฉันไม่ได้เข้าประชุมด้วยก็เลยไม่รู้เรื่องนี้ ก่อนจะถึงวันประชุมมส. ฉันก็ได้ดูวาระการประชุมแล้วไม่เห็นมีวาระอะไรที่สำคัญ และเรื่องนี้ก็ไม่มีกำหนดในวาระการประชุม ฉันก็เลยไม่ได้เข้าพิจารณาด้วย”

เจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา เคยให้ข่าวว่า เรื่องนี้รู้มานานแล้ว เจ้าคณะภาค 12 (ท่านเจ้าคุณเหนาะ) กรรมการมหาเถรสมาคม ก็รู้เรื่องนี้มานานแล้ว เพราะเจ้าคณะปกครองสายตรงทั้งสองรูป ต่างก็รู้เรื่องนี้อย่างล่ำลือดีกว่าใครทั้งหมด แล้วทำไมเล่าถึงนำเรื่องนี้เข้าสู่มหาเถรสมาคมโดยฉุกฉะหุก รีบร้อน แล้วออกมาเป็นมติมหาเถรสมาคมให้สังฆบาลหลวงพ่เจ้าอาวาส ??

การที่เจ้าคณะจังหวัดออกมาทำทนายต่อกระบวนการตรวจสอบของปากการเมือง ได้พิจารณาครบคอบดีแล้วหรือ ต้องการจะขยายความให้เกิดความเสียหายต่อการคณะสงฆ์ให้มากไปกว่านี้หรือ หรือว่ามีเจตนาต้องการระงับอธิกรณ์โดยสงบ

คำสั่งปลัดที่แพร่พรายออกมาทางข่าว ทำไมประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชถึงไม่กล่าวลงนาม และทำไมการเจ็บป่วยอาพาธด้วยโรคร้ายถึงต้องมีการปกปิดพระสงฆ์องค์เจ้าผู้ใกล้ชิดทำไมถึงโกหกต่อสื่อมวลชนเป็นรายวัน

สมเด็จพระสังฆราช ผู้เลอเลิศด้วยปริยัติและปฏิบัติอย่างยากที่จะหาพระภิกษุรูปใดเสมอเหมือน ยังถูกประจานพระอาการออกไปทั่วประเทศ แล้วทำไมการเจ็บป่วยอาพาธอย่างหนักหนาสาหัสของพระคุณท่านองค์นี้คณะศิษย์ถึงต้องปกปิดกันนัก

ถึงเวลาปลดเปลื้องภาระแต่พระคุณท่านได้แล้วหรือยัง ??

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา เอาละเข้าใจ นี่ชา คุ้ไม่ได้เหยียด ปวด เขาว่าเป็นเพราะเส้นลั่นๆ ว่าอย่างนั้น เลยเอาให้เต็มเหนียว เมื่อวานนี้เรียกว่าหนักมากที่สุดเลย บอกผู้ปวดเส้นปวดเส้นแก่

มากนะ มีเนื้อเหมือนเหล็กเขียว จังต่อจังถึงกันเมื่อวานนี้ เราก็บอกไว้เลย ดูให้ดูว่าแน่ใจแล้วหรือว่าเป็นเพราะเส้นที่ขา ท่านก็บอกว่าแน่ใจว่าเป็นเพราะเส้น ถ้าหากเป็นเพราะเส้นแล้วเส้นไหนมันขัดมันขวางตรงไหนฟาดเลยนะ เอาให้เต็มทีวันนี้เราก็บอกอย่างนั้นแหละ

ขานี้มันอาจถูกเส้นมันกระตุกก็มีอะไรก็มี เพราะไม่ใช่ขาดคนตายเราบอกอย่างนั้นมันอาจจะกระตุกกระตัก เอ้า ปล่อยมันไปให้กระตุก ส่วนนวดขัดลงไปเราบอกอย่างนั้นฟาดเอาเสียเต็มเหนี่ยวเมื่อวานนี้ ขาก็เป็นจริง ๆ นะ ถูกเส้นมันกระตุกกระตักปั้ง ๆ เอ้า เอาลงไปขัดลงไป อี้ ๆ อ๊ะ ๆ ไม่มีเหมือนคนตายผู้ถูกนวดก็ดี ผู้นวดก็ขัดลงไปเต็มเหนี่ยว เมื่อคืนนี้มันกำลังรบกัน ระเบิดม ยังไม่ทราบชัด แต่มีอาการเบาชนิดหนึ่ง ยังจะเอาอีก เอาให้ถึงขีดถึงแดนเลย อะโรจะขาดให้ขาดไปเลย ให้ได้เห็นในประวัติศาสตร์แห่งประเทศไทยของเรา หลวงตาองค์ไหนจึงเป็นเหมือนขอนแก่น ว่างั้น เอาจนขนาดนั้นยังเฉยเหมือนขอนแก่น ให้ได้เห็นเสียที่อันนี้ก็ดี อันนี้ก็ไม่ได้ เข้าใจไหม เปิดเลยเรา เราเป็นอย่างนั้นเราก็เปิดอย่างนั้นเลย พูดเท่านั้นละวันนี้ นี่จะเอาให้มันถึงเขตถึงแดน เป็นยังงี้ก็ให้รู้กัน ขาเหลือ ๆ นี้ประคบยานะนี้ ไม่ใช่หลวงตาทาแป้งแต่งตัวนะ ยาประคบเหลืองอร่ามแบบนี้ ใครอยากเห็นอยากเป็นอย่างนี้ใหม่ ถ้าอยากเป็นอย่างนี้ให้เจ็บขาเสีย เอาละที่นี้ให้พร

อย่าลืมนะ เมื่อเข้าเรารู้สึกชื่นใจ ดีสามกว่าเราลงไปเดินจงกรม เห็นไฟอยู่ตามแถวนี้เราก็ดีใจ ชุ่มชื่นในจิตใจ เราลงไปเดินจงกรมดีสามครั้งพอดี เราลงไปเดิน เมื่อเข้านี้เห็นไฟตามนั้น วันหลังเป็นยังงี้คอยดูอีกนะ นี้ดูคนดูมืด ๆ นะ ไม่มีใครเห็นหลวงตา เพราะหลวงตาไม่ว่าจะเดินจงกรมในป่าในภูเขาก็ตาม ไม่เคยจุดไฟ เป็นปรกตินิสัยอย่างนั้นมา เดินมืด ๆ อย่างนั้นละ อยู่ในภูเขามืด ๆ ดงข้าง ดงเสือก็ตาม เดินมืด ๆ อย่างนั้นละ เป็นปรกตินะ นี้ก็เป็นนิสัยอันนั้นมา อยู่ในวัดนี้ก็เหมือนกัน ไม่เคยจุดไฟเดินจงกรม เพราะฉะนั้นมันจึงได้สนุกดูที่ไหน พูดเท่านั้นละ

โยม หลวงตาคะ หนูปฏิบัติกับหลวงตา หนูอยากให้หลวงตาช่วยอบรมหนู ถ้ามการปฏิบัติของหนูคะหลวงตา

หลวงตา ก็เทศน์ตะกี้ที่ ฟาดดินถล่มจนกระต่ายวิ่ง ยังไม่รู้อีกหรือ

โยม อาการของหนู เกิดขึ้นกับหนู หนูปฏิบัติอยู่ที่ถ้ำสาริกา จังหวัดนครนายก จากเมื่อปี ๔๓ หนูเจ็บที่ข้างหลัง หนูกียอมเจ็บจนทนไม่ได้ เสร็จแล้วก็พอลจนกะว่าตายเป็นตาย ก็พริบหายไปเลยคะ ความเจ็บปวด หายแล้วมันก็สว่างหมด บนเขา มันไม่มีต้นไม้ ไม่มีตึกอย่างทุกวันนี้คะ มันจะสว่างเย็นแล้วจะมียอดหญ้า เหมือนหนูอยู่บนยอดหญ้าเป็นจิตสองดวง จิตดวงหนึ่งก็จิตหนูเอง เขาบอกหนูว่า ที่เขาดำเรา เขายกตัวอย่าง เราโกรธแล้ว

เป็นทุกข์ใหม่ เขาก็ถาม จิตหนักก็ตอบว่าเป็นทุกข์ เสร็จแล้วมันก็อธิบายว่า สมมุติว่าเราดำ
เรา เราเป็นทุกข์ แล้วเราจะหาเหตุยังงี้ว่าเราถึงดำเรา เราต้องหาเหตุก่อน

หลวงตา อ้าวยันเข้ามาๆ

โยม เสร็จแล้วก็มาอีกหน่อย เขาก็บอกว่า รู้ไหมคนเราทุกข์ มีทุกข์กี่อย่าง มีทุกข์
๒ อย่าง

หลวงตา เอาละเข้าใจ เข้าใจแล้ว นี่ท่านอาจารย์มันท่านอยู่ที่นั่น ท่านเลิศเลอขึ้นที่
นั่น แสดงความแปลกประหลาดอัศจรรย์อยู่ที่ตรงนั้น เราเคยเขียนในประวัติแล้ว ดูประวัติ
หลวงปู่่มั่นนะ จะเข้ากันได้กับอันนี้ทันที ถ้าสาริกาอันเดียวกัน ให้ไปปฏิบัติอย่างนั้นแหละ
จิตดวงนี้ก็บอกแล้วตะกี้ว่าเป็นยังงี้ เป็นของเล่นเมื่อไร ถูกมูตรถูกคุณูปคลุมเอาไว้ มัน
แสดงตัวไม่ได้ต่างหาก พอเบิกอันนี้ออกๆ น้ำชะล้างลงไป แล้วอันนี้จะสว่างขึ้นมา ก็จำ
อย่างนี้ละ ตามจริตนิสัยของใครจะออกมากน้อยจะแสดงฤทธิ์เต็มທີ່จิตใจ นี่ได้พูดให้ฟัง
เหล่านี้ไม่ใช่พูดเฉยๆ ทำมาแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างเจอมาเต็มกำลังนิสัยวาสนาของตนจึงเอามา
พูด ไม่ปิดปาก รู้อันใด เห็นอันใดที่ควรจะพูดได้ จะพูดออกมาให้ฟัง เพื่อเป็นคติเตือนใจ
เข้าใจไหม จิตเป็นของวิเศษมากนะ ถูกปกคลุมด้วยมูตรด้วยคุณคือกิเลสตัณหา ให้พากัน
เปิดออกด้วยจิตตภาวนา เข้าใจแล้วหรือ เอาละไปพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz